

SOLYMOSI BÁLINT

a gyümölcsiz

szaggatottan ,mintha képtelenségeitől maradna
magára..... egy szokásos fordulóban.....
.....egyadta görcs,- és vallomásvágy!,...
le-leáll, s fölnéz az üzenőszenvedély fáradt

szén,- vagy friss nedves mészdarabkái után forgódva a
kihalt folyosón, mintha végképp cserbenhagyná az
ereszkedő/emelkedő köztes figyelem; hol lehet
ez a szuka?... ,a kicsit /f/ élénk?kevés hallgatást

választja szemben /a teljességgel megszűnő/ mindennemű
kiváncsallommal; úgy sem felelek meg neki!... mondja, mint
ha a ..... vékony, gumicső-alakú
kakasfúvókáit csípné össze egy-egy virágszirom-

szerűen záródó fémkupolácska; szűkülő hangot
hallat..... ,rózsaszín hurkapálcájával uzsonnájába
bök, aztán egy ezerféle színben és formában
játsszó gyurmasárkányba... fogja ,fölemeli bal térdét...

az estébe lötytyent brómozott kávéból hol álmatag
hol meg felviruló tudatlansággal félre néz.....
mintha külön-külön szintelen kémiaapocskák hántanak
fel rajta a függőlegest; /az nem igaz ,hogy meg.

se szeppen!.../ mennyire ártalmatlan ácsorog... végén
a féltékeny ,önelhajló látatlannak! ;makacsan dugdossa
fejét a más-másforma esővízbe... ,itt kellene az,
ami az időt teljessé teszi ,mondja

.... egy helyből változó! ,míg jómgá ,mint ha...
elévült macskán tapodna izgalomban ,/múlélegeztetés?/ a
vers tagjait rángtja föl ,le... és nem okvetlen
sértődékeny hangulattól ostobán /ingatagon

de a számonkérés előtti erőtlen .vigyorán
segítve... maradjon ez a rohadt kép? , kiált föl neki
pont középre ugorva ,vissza a gyors' sötétülő és gyors'-
ellágyuló feljáróba; mit tudsz ,hallod? ,kérdi

a másiktól..... ,mikor már vele zuhan a rejt'hely
puffatag faajtója alá... nem érzi ,de a féreg-sárga
forróság a bőrét mintha összegyűrné s aztán
aprókat tépdessze a formátlan hasról ,a karról lábról...

minden ,akár ha korareggel nyakba kapott
óvadástáska ,szökell libeg a penészes szűkös mélybe;
nem nem szól senkihez /fennakad a régiségeken!/ ,mint
ha igazán csak most ébredne a ház ,s nyomban üresen

állna meg! ,ürítetten fojtaná vissza a kibaszott
levegőt a szabálytalan mértani csöndben; hát elmész?...
fog neki a társalkodásnak újra ,mint ha a
belőle kiszakadt maskarát tejes-színű neoncsödben

szúrná maga elé a földbe; egyszeres PORFÉNY! gondolja
majd később, együgyűn ellenállva ,vagy eltévedve
a fönti némaság játékküvegei-és állatai
közt; kötetlenül ,mint mikor jobbhíján ír és jóformán csak

élethűn utánozva a morc öltözetlenség
tagbaszokdtját... örökösen a mennyiségi idő
tűzöpatronjait robbantgatva rá a fekete papírra...
mintha semmihez sem volna már elég érzéke ,vagy ha

mégis ,fürkésző kezekkel egy túl közeli fal mocsaka
s a krétatégely között esetlenkedve.... ,a srégen szomszédos
borbélyüzlet kirakatában látja meg fejét;
istenem ,hogy fogok már megint kinézni!... szipogja ,de

elnyomja hangját a bentről áramló opera zaja;
az nem enged benyitnom! ,füllenti ,mintha máris gerinc-
oszlopában váltogatná egymást foszfát- és cukorcsigolya...
ahogy előre gondban ,akárha rossz képtől, visszalép